

A kocsányos tölgy figyelemreméltó válfaja.

A francia erdészek legújabb törekvése a nemes fánemek tenyésztésen kívül oda irányul, hogy az ősalak helyett a gazdaság céljainak inkább megfelelő esetleges válfajok előnyben részesüljenek.

Hogy eme törekvést már eddig is siker koronázta, arról az 1878-iki párisi világtárlat erdészeti osztálya tanuskodott.

A mezőgazdaságnál a válfajok szaporításának ideje tudvalévőleg az okszerű mezőgazdaság idejével egybeesik, a miről kulturális növényeink számos bizonytságot szolgáltatnak. De valamint a mezőgazdaság vad gyümölcsfajainkból a természet képzést a fagyarápodás rovására kedvezményben részesíté: mesterséges módon becses gyümölcsfajainkat létrehozván; úgy az erdőgazdáknak is mindinkább arra kell törekedni, hogy vadontermő nemes fánemeink azon esetleges válfajai juttassanak uralomra, melyek a tűzifatermés rovására több és értéke-sebb műfát szolgáltathatnak.

Ily tulajdonságokkal bir az „Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung“ f. é. 4-ik füzete szerint a de Beer által 1864-ben Poulans község szomszédos erdeiben 170—250 méter tengerfeletti magasságban felfedezett kocsányos tölgy kérdésben lévő válfaja.

E válfaj termete karsú és magas, koronája kicsiny, törzse vaskos és egyenes, ágai rövidek és vékonyak, fája az ős alaknál tartósabbnak bizonyulván, 20⁰/₀-al drágább. Miután egy szemtanu állítása szerint 130 éves korban rendszeren 15. méter vastagságot szokott elérni, tömeggyarapodása rendkívülinek mondható.

Figyelemre méltó még azon körülmény, hogy igen későn, június második felében fakad és virágzik, minek folytán a késő tavaszi fagyoktól nem szenved.

A fenebbiekből kiderülhet, hogy e válfajnak, mely Pour-lans község határában a tölgyállabok egy negyed részét alkotja és Dhalôns sur Saône, Verdun sur Doubs et Souhans erdőhivatalok kerületeiben tömegesen neveltetik, meghonosítása hazánkban, különösen a kocsányos tölgy tenyészet határában belől, az erdőtenyésztők hálás feladatát képezhetné.

Sz. G.

Vidéki levelek.

I.

P é c s, 1881. majushó.

Tekintetes Szerkesztőség!

Az erdőtörvény végrehajtása körüli mozzanatokról tán nem lesz érdektelen e vidékről is egyetmást közölni.

A pécsi erdőfelügyelőségi kerület Baranya-, Tolna-, Somogy-megyékre és Pécs sz. kir. város törvényhatóságára terjed ki.

A kataszteri erdőbecslés adatai szerint az erdők kiterjedése minőségek szerint a következő számokban megközelítőleg foglaltatik:

Sorszám	Megye és város neve	Erdőközsé- gek száma	Városi és községi	Egyéb az erdőtörv. 17. §. alá tartozó	Magán	Összes
			erdőterület kat. holdakban			
1	Baranya megye . . .	255	22.166	81.966	51.029	155.161
2	Tolna „ . . .	73	4.391	34.678	18.774	57.843
3	Somogy „ . . .	292	34.724	94.301	125.500	254.525
4	Pécs sz. kir. város .	1	4.249	.	30	4.288
	Összesen	621	65.530	210.945	195.342	471.817

A közigazgatási bizottságok erdőrendészeti albizottságai már 1880. évben megalakultak, a közig. bizottság tagjai közül 3 rendes tag és kültagok választása által.